

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Eerste kamer)
31 maart 2003

Zaak T-226/02

André Hecq
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Beroep tot nietigverklaring – Bezwarende handeling –
Niet-ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst II - 563

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 15 juni 2001 houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen vice-voorzitter Kinnock en de vak- en beroepsorganisaties van de Commissie betreffende de middelen die per 1 januari 2002 ter beschikking worden gesteld van de personeelsvertegenwoordiging, en de regels ter zake van die middelen.

Beslissing: Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

Ambtenaren – Beroep – Bezwarende handeling – Begrip – Besluit van instelling houdende vaststelling van regels betreffende middelen die ter beschikking van personeelsvertegenwoordiging worden gesteld – Daarvan uitgesloten (Ambtenarenstatuut, art. 90, lid 2, en 91, lid 1)

Het bestaan van een bezwarende handeling in de zin van de artikelen 90, lid 2, en 91, lid 1, van het Statuut is een onmisbare voorwaarde voor de ontvankelijkheid van elk beroep tot nietigverklaring van ambtenaren tegen hun instelling. Als handelingen of beschikkingen die vatbaar zijn voor een beroep tot nietigverklaring zijn enkel te beschouwen, maatregelen die bindende rechtsgevolgen in het leven roepen welke de belangen van de verzoeker rechtstreeks en onmiddellijk kunnen raken doordat zij diens rechtspositie aanmerkelijk wijzigen.

De bij een besluit van een instelling vastgestelde regels over de middelen die ter beschikking worden gesteld van de personeelsvertegenwoordiging, die slechts een algemeen kader scheppen voor de verdeling van die middelen, roepen ten aanzien van een individuele ambtenaar geen enkele verplichting of recht in het leven.

Dit besluit is dus niet bezwarend voor de bestuurder van een vakorganisatie wiens detachering om die reden na de vaststelling van het besluit is onderbroken, aangezien deze onderbreking niet het rechtstreekse en onmiddellijke gevolg daarvan is, maar verband houdt met het feit dat zijn vakorganisatie heeft besloten om de overeenkomst met de vakorganisaties die de basis voor dat besluit vormde, niet te ondertekenen.

Evenmin bezwarend zijn de indirecte gevolgen van dat besluit, namelijk de opheffing van de post van secretaris die deze organisatie ter beschikking was gesteld en van het daaraan toegewezen budget, aangezien deze gevolgen niet zijn rechtspositie als ambtenaar raken, maar die van de organisatie waarvan hij deel uitmaakt.

(cf. punten 16, 23, 24 en 27)

Referentie: Hof 10 december 1969, Grasselli/Commissie, 32/68, Jurispr. blz. 505, punten 4-7; Hof 1 februari 1979, Deshormes/Commissie, 17/78, Jurispr. blz. 189, punt 10; Gerecht 13 juli 1993, Moat/Commissie, T-20/92, Jurispr. blz. II-799, punt 39; Gerecht 6 juni 1996, Baiwir/Commissie, T-391/94, JurAmbt. blz. I-A-269 en II-787, punt 34; Gerecht 18 juni 1996, Vela Palacios/ESC, T-293/94, JurAmbt. blz. I-A-305 en II-893, punt 22